DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVI. ZATURDAG den 16den AUGUSTUS, 1828. N. 33

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe William Lee.

Mengelingen.

Eenige byzonderheden uit eene reis naar Madrid.

Madrid gelykt naar eene *Afrikaansche* of *Aziatische* stad: men kan dezelve niet bereiken, dan dwars door woestynen, en loopt dikwyls gevaar van beroofd te worden, hoezeer men nooit zonder eene bedekking de wegen, berucht van wege derzelver gevaren, doorgaat.— Het land wordt, in de omstreken van de *Bidassoa*, woest en stil; geen kreet, geen zang, geen vogel verneemt men. De beide uiteinden van de brug zyn op het slot, en men kan dezelve niet passeren dan met verlof der Gendarmes, met het ontsluiten belast. Aan de andere zyde der *Bidassoa* verandert het tooneel op eene gansch byzondere wyze. Een in lompen gehulde soldaat opent de poort der brug, strekt de hand uit, en vraagt eene almoes. "Geef my iets voor een slokje!" deze waren de eerste woorden, welke ik in *Spanje* hoorde. Achter dien soldaat bedelde, op zyne beurt, een Douanier, nog morsiger en ellendiger, en geheel werkeloos ten aanzien der reizigers, met eene ergerlyke koelbloedig- en onbeschaamdheid: deze zyn de voorregten der beambten van dit gouvernement. Te *Irun* werden wy omringd van eene menigte nieuwe bedelaars; en niet dan met veel moeite ontsloegen wy ons van die lastige knapen, wier gelaat ons bovendien verdacht voorkwam.

Naar gelange men zich dieper landwaarts in begeeft, neemt het oord zoo wel, als het volk, eene meer karakteristieke houding aan. Er is niets zoo schilderachtigs in geheel *Frankryk*, als de omstreken van *Oyarzun*, *Ernani* en de bekoorlyke valleyen van *Guipuscoa*. De bergen zyn bebouwd van den top tot aan den grondslag, onmetelyke maisvelden van buitengewone hoogte en ferschheid, eene ontelbare menigte vruchtboomen versraayen deze lagchende landouwen, wier eeuwig groen door de nevels der *Pyreneën* wordt beschut. Intusschen beantwoordt het inwendige der dorpen in geenen deele aan dit gunstig voorteeken. De huizen zyn verschrikkelyk morsig, oud en vervallen; de traliën, die de vensters der benedenverdiepingen beschermen, de onafgebrokene volgreeks der balkons, en de geslachtwapens, die gensche muren bedekken, alles draagt hier den stempel der somberheid en des monnikenwezens.— Priesters en monniken, in grillige kleederdragten, zwerven in nuttelooze ledigheid door de gemeenten; meestal slyten zy de uren in het rooken van Havana-cigaren, of al pratende met de vrouwen aan de vensters gelykvloers. Ik beken, dat hunne gemeenzaamheid my in het begin niet weinig verbaasde; maar weldra bespeurde ik, dat zulks als eene eer beschouwd wordt, naar welke de eerste familiën zich begeerig toonen.

Veldbouw, herdersbezigheden en yzerwerken houden nagenoeg de gansche bevolking van *Guipuscoa* bezig.— Alle andere soorten van nyverheid worden geheel verwaarloosd. De smokkelhandel is toereikend, om het gewest van katoenen stoffen, chitsen, lynwaden en *tissus* van allerlei aard te voorzien. De priesters staan er in hooge eerbiedenis, en hunne zwaarlyvigheid steekt geweldig af by de dor-en magerheid der ingezetenen.— Wanneer zy langs de straat gaan, haasten zich de kinderen, om hun de hand te kussen; welk gebruik gegrond is in gewoonten, zorgvuldig aangekweekt en door den tyd geheiligd. Hoe toch zouden zy zich ook kunnen onthouden van een diep gevoel van vrees en ontzag voor mannen, die over de goederen dezer wereld beschikken, en, in de toekomende, kastydingen en belooningen uitdeelen?

Elk *Spanjaard*, die verzuimt, zyn kind binnen vierentwintig uren na de geboorte te laten doopen, beloopt eene zware boete, en wordt daarenboven bedreigd met geestelyke straffen. Zoo hy dien termyn laat voorbygaan, en de jonggeborene sterft zonder den doop te hebben ontvangen, is de vader verstoken van zyn burgerregt, zyne goederen worden verbeurdverklaard, en hy, voor altyd, van het *Spaansche* grondgebied verbannen; terwyl hy, die de Sakramenten slechts eenmaal in het vierendeeljaars gebruikt, wordt beschouwd als een verdacht geloovige, enz.

Alles draagt hier het onuitwischbaar kenmerk der Priesterregering, tot zelfs de wyze van zich aan te melden. "Wie is daar?" Op deze vraag antwoordt men, in het *Latyn*: *Ave Maria.*" Daarop, in het *Spaansch*: "*Zonder zonde ontvangen!*" en de deur wordt ontsloten met een: "God zy met U!" Deze en dergelyke betuigingsformulieren zyn blykbaar van monniken oorsprong, en bewyzen de aloude en naauwe vereeniging van dit volk met de kerk. Wat zullen wy zeggen?— Kan men het den monniken wel zoo heel kwalyk nemen, zoo de *Spanjaarden* verkiezen te zaayen, opdat de Geestelykheid den oogst inzamele, dat zy van hun voorregt gebruik maken?

Bestendig ontmoet men, van *Bergara* tot *Salinas*, sombere dorpen en prachtige landgoederen. Te *Mondragon*, waar de wegen naar *Vittoria* en *Bilboa* elkander kruissen, is eene oude vesting, versierd met een oud stadhuis, als bedekt met wapenschilden, naar het gewone gebruik. De bevolking scheen enkel te bestaan uit ledigloopende smokkelaars en Koninklyke vrywilligers. In het dorp *Salinas*, gelegen op de helling van een' steilen berg, dansten de vrouwen en meisjes met elkander, zonder mannen, op het plein; terwyl de geestelyken alleen by dit bal tegenwoordig waren, en de broeders, mannen en vaders van hetzelve volstrekt schenen te zyn uitgesloten.

De fraaije stad *Vittoria* ziet men van verre, te midden eener uitgebreide, met bergen gekroonde vlakte, aan den zoom eener kleine, van water ontbloote rivier. Dit is de eerste *Spaansche* stad, dien naam waardig, welke men, van de *Pyreneën* komende, doortrekt. Zy doet zich zeer bevallig voor, van wege eenen kring van welbeplante wandelwegen. De koophandel en nyverheid harer bewoners hebben haar tot dusverre behoed voor dat verval, hetwelk, in de overige provinciën van het schiereiland, zich door zulke sterksprekende verschynsels openbaart.

Een tooneel, vooral voor een' *Franschman* zeer bevreemdend, wachtte ons aan de poort van *Vittoria*; het moge U een denkbeeld geven van den graad van ellende en vernedering, waartoe de beambten van dit land gezonken zyn. De Douaniers, belast met het onderzoek onzer pakkaadje en het innen der belastingen, de voorname toevlugt van het Gouvernement in dezen tyd van rampspoed, in stede van hunnen pligt te doen, of voor het minste den schyn daarvan te vertoonen, kwamen aan het portier van het rytuig, met den hoed in de hand, in de houding der verachtelykste bedelarye. Het was op het wandeluur, en meer dan vyftig personen waren getuigen van het ronddeelen der fooi *voor een slokje*.— Een van ons, een geboren *Spanjaard*, smokkelde twee kisten in, voor meer dan 60,000 fr. aan contrabanda waren bevattende, en gaf 12 fr.; de overigen gaven desgelyks iets, hoewel zy niets verdachts met zich voerden om niet te worden opgehouden.

Van *Vittoria* tot *Miranda*, aan de boorden der *Ebro*, die te dezer plaatse zeer smal is, loopt de weg door eene eenzame vlakte, door de zonnehitte verschroeid. Eenige boomen, ginds en elders verspreid, verkondigen eene ongemeene groeikracht; maar niemand wil planten; dit is een onverwinnelyk vooroordeel. De grond is zoo kaal als de hand, en de bewoners zyn even kaal als de grond. Geheele scharen kinderen van beiderlei sekse, zonder kousen, zonder schoenen, zonder hemden, verdringen elkander rondom de rytuigen, met eene beklagelyke, afgerigte stem eene aalmoes vragende: dit is het eenig onderwys, hetwelk zy van ouders ontvangen, eveneens gewoon te bedelen. De monniken voegen daarnevens de kunst, om zich op de borst te kloppen, op de maat van het *mea culpa*, den rozekrans, en, voor de meestbegunstigden, de *vyf manieren* van het bedienen der Mis.

Eene tweede linie van Douaniers, blykbaar bestemd om de posten van *Vittoria* te versterken, is gevestigd aan het bruggehoofd van de *Ebro*, te *Miranda*. Deze kleine stad kondigt zich van verre aan door hare klokken, voorzien, gelyk al de klokken der ellendigste dorpen, van een volledig klokkenspel voor elken toren. Niet zelden ontmoet men gehuchten van 150 zielen, die zeven of acht klokken bezitten: in sommige kleine steden telt men er een honderdtal.

Briviesca, eene stad van tweeduizend zielen, ruim en rykelyk voorzien van *Capucynen* van allerlei soort, wordt doorsneden van eene heldere beek, die hare voornaamste straten doorsnydt. Hier woonde ik eene vreemde vertooning by. Alle de bewoners hadden hunne huizen verlaten, gewapend met palmhouten kammen en lange borstels. De vrouwen hielden zich, met naspeurende en onverbiddelyke vingeren, onledig met het hoofdhaar harer kinderen. Deze onvermydelyke bewerking geschiedt algemeen, alle Zondagen vóór de mis, *en famille*, en op straat; eene zeer heilzame voorzorg, inzonderheid gedurende de zomerhitte.

Eén enkel man, te midden dezer nyvere menigte, nam geen deel aan de gemeene werkzaamheid; gewapend met eene beurs en een' koperen kelk, volmaakt gelyk aan dien, waarin het heilig Sakrament wordt ten toon gesteld, naderde hy ons wel ras, en vroeg ons *una limosna por Dios*, (eene almoes voor God.) Men oordeele over onze verbaasdheid, en begrypt ligtelyk onze weigering; maar een ander schoot eensklaps toe, kuste eerbiedig den kelk, en stak een stuk gelds in de beurs der genen, die hem dezelve aanbood. Kan men het gelooven? De *Spanjaarden* zelven zeiden my, dat deze bedelaar, voor ons van eene nieuwe soort, een pachter van het naburig klooster was, wien de monniken, voor eene jaarlyksche opbrengst, het regt verhuren, om den kelk aan alle voorbygangers te doen kussen, en dezelven in de straten op te wachten, ten einde zyne inkomsten te innen. De nyverheid is alzoo geenszins verstorven in *Spanje*, gelyk men meent; zy heeft hare wykplaats genomen in de kloosters, van waar zy nu en dan zich verwaardigt de groote wegen te bezoeken.

Geen dorp, geene plaats, der opmerkinge waardig, trekt de aandacht des reizigers van *Briviesca* tot *Burgos*. Laatstgenoemde stad is nagenoeg even als *Vittoria* gelegen, aan het uiteinde eener onmetelyke bergvlakte, koud en dor. De toren der hoofdkerk en de schilderachtige overblyfsels harer citadel vergunnen van zeer verre het gezigt op de, eertyds zoo beroemde, hoofdstad van *Oud-Kastilië*. In den eersten opslag schynt dezelve van eenig aanbelang te zyn; de kaai van *Arlanzon*, breed, net, en versierd met groote gebouwen, heeft het voorkomen van den toegang eener groote stad. Ongelukkig is de rivier zonder water. De graven van den *Cid* en van Chimene zyn gelegen op een eiland, en beschaduwd door treurwilligen; de inwoners vertoonen deze gedenkstukken aan de reizigers met even veel trots, als de barrevoeter monniken aan de boorden des *Tibers* de eer des Kapitools ophouden.

By het binnenkomen der stad treft een karakteristiek opschrift van het tegenwoordig tydperk de ziel: *Leve Ferdinand VII, de oppermagtige Koning!* gegraveerd, met groote letteren, op de voorzyde van het voornaamste Monument van de *Plaza-Mayor*.

Vele reizigers hebben de hoofdkerk van Burgos beschreven, een der meest opmerkelyke stukken van bouwkunst, op de wereld aanwezig. En ziedaar alles, wat *Burgos* rest van den *Kastiliaanschen* voorspoed en roem! Hare bevolking, eertyds 40,000 zielen, bedraagt thans slechts 8,500. Hare soldaten zyn bedekt met lompen, en het grootste deel harer bewoners bezitten zelfs deze niet. Een zeer aanmerkelyk aantal derzelven is genoodzaakt by den dag te leven van de aalmoezen der kloosters, en verkiest deze vernederende gesteldheid boven de eer eener werkzame onafhankelykheid. Wanneer de tyd der uitdeeling daar is, ylen jongen en ouden, vrouwen en kinderen, door elkander gemengd, naar de poort der kloosters, waar de levensmiddelen niet altyd zonder vechten worden verkregen. Het gezigt van al die ellendigen, zich in het stof wentelende, om een schamel been, of brood, of erwten magtig te worden, levert, een afzigtelyk tafereel op. De monnikken beschouwen met een ongevoelig oog deze vernederde volksmenigte, altyd gereed om hunne bevelen te volbrengen, en alom te treffen, waar het hunner geestdryverye behaagt, hare slagtoffers aan te wyzen. Vandaar ook, dat aan alle welgezinden geenerlei toevlugt overblyft, om zich te beveiligen tegen die plotselinge aanvallen, en de onweders te bezweren, die, in naam des Hemels, onophoudelyk dreigen. Veelvuldige malen ben ik in de gelegenheid geweest, my hiervan te overtuigen: het graauw, talryker en wreeder in *Spanje*, dan in eenig ander land in *Europa*, maakt de landweer der kloosters uit; het staat onder derzelver bevelen, het leeft van derzelver aalmoezen, en wil niets hooren van eenen staat van zaken, welke deszelfs vadzige gewoonten en tyd en wyze van middagmalen zou veranderen.

Van *Burgos* tot *Lerma* biedt de vlakte, schaars bespoeld, niets opmerkelyks aan, behalve eenige zeer groote galgen, opgerigt op heuvels, ten teeken van heerschappy en regtsgeregtigheid. Het is de liverei der dorpen, den *Grandes* des ryks toebehoorende. Dezelfde nare dorheid heerscht op het land; en, zoo de *Spanjaarden* daarvoor geene zorg dragen, zal *Oud-Kastilië* binnen eene eeuw eene woestyn zyn. Op vele plaatsen verkeert alreeds de aarde in zand, de beken verdroogen, de weinige afgezonderde boomen, die aan de vernieling des oorlogs zyn ontkomen, droogen uit. Te *Lerma*, een vlek van 1200 zielen, waar ik zes kloosters heb bezocht, bezit de Hertog van Infantado aanzienlyke goederen. Een oud, vervallen kasteel, bedekt met geslachtwapens, verstrekte zyner voorvaderen ten zetel; thans bestaat het alleen uit eene lange reeks van bogen, door den tyd ondermynd, door welke men het landschap en den loop der rivier aanschouwt. Daar komen de *Karthuizer*, *Franciskaner*, *Augustyner*

monniken, ware Pacho's dezer sombere gewesten na, hunne maaltyden nymeren: nimmer nadert men hen, dan met de uitdrukking van den diepsten eerbied; de mannen verschynen altyd met ongedekten hoofde voor hun; de kinderen kussen hen de handen.

De kleine stad *Aranda de Duero*, bevolkt met 4000 zielen, vertoont nog tallooze lidteekens van de wonden, haar toegebragt gedurende den oorlog der onafhankelykheid. De rivier afzakkende, zagen wy de muren van het Bisschoppelyk paleis geheel doorzageld van kanonen- en snaphaankogels, door het vermaarde Opperhoofd der *Guerillas* L'EMPECINADO, gerigt tegen een Regement der Keizerlyke troepen, dat zich daarin had verschanst.— Wie zou toen gedacht hebben, dat deze geduchte partyganger te eenigen dage zou omkomen door de hand zyner medeburgers, op de oevers van denzelfden vloed, die het tooneel was van zynen roem! Dit treurig uiteinde is algemeen bekend; men weet, dat L'EMPECINADO, na de herstelling van 1823, aan de *Absolutisten* overgeleverd, op het schavot zelve worstelde met zyne beulen, en dat men hem door bajonetsteken moest dooden, dewyl het eindelyk was hem op te hangen: geheel *Europa* heeft van de verschrikkelyke byzonderheden dezer teregtstelling weergalmd! Maar, hetgeen misschien onbekend is, is, dat, gedurende den ganschen duur zyner gevangenschap, de monniken de barbaarschheid hadden, hun slagtoffer in eene yzeren, zeo lage kooi ten toon te stellen, ter prooye aan de mishandelingen van het graauw van *Roa*, hetwelk hy zoo dapper had verdedigd. In dezen jammerlyken toestand voerde men hem door de straten en over de markten. De kinderen spuwden hem in het aangezigt; de vrouwen begoten hem met kokend water, en de priesters—zongen het *Te Deum!*— Deze afgryselykheden heb ik verzameld te *Arando*; en zy, die my dezelve verhaalden, beroemden zich, daaraan te hebben deel genomen, als ware het eene eervolle zaak.

Een Engelsch reiziger werd onlangs, gedurende zyn verblyf te Sevilië, aangehouden door een' Spanjaard van een zeer forsch voorkomen, die hem zyne beurs afeischte, met bedreiging van hem te zullen doorboren: "Daar is zy," hernam de vreemdeling; "maar gy dryft een slecht handel, en wel op eene voor U zelven gevaarlyke wyze." De Spanjaard, in hem een Engelschman herkennende, veranderde eensklaps van toon, en zeide tot hem: "Myn heer, ik stel myn leven in uwe hand.— Zie hier myn adres. Kom morgen by my. Van U hangt het af, my te doen hangen, of my een' belangryken dienst te bewyzen. Kom, kom zonder vrees!"— De Engelschman liet zich inderdaad by hem vinden.— En welk schouwspel deed zich aan hem voor! Acht kinderen, die elkander, met alle blyken van een' razenden honger, eenige klieken van het grofste voedsel betwistden. De vader (het was de straatroover) bood nu aan den ontroerden vreemdeling zyne beurs weder aan, en maakte zich aan hem bekend, als—*een afgezet Magistraatspersoon*; verklarende, dat de wanhoop thans zyne éénige toevlugt was.—Welk een land!

Iets, over Dr. Francia, den tegenwoordigen Beheerscher van Paraguay.

Dr. Rengger en de Heer Longchamp kwamen in 1819, op eenen togt, ten behoeve der natuurkundige wetenschappen ondernomen, aan de *la Plata*, en begaven zich verder naar de provincie *Paraguay*; doch naauwelyks waren zy aldaar aangekomen, of Dr. Francia sneed hun den terugtogt af, en dwong hen, tot den jare 1825, in zyn gebied te verblyven. De erkenning der *Zuid-Amerikaansche* Republieken, en ook van *Paraguay*, door de *Engelschen*, welke den kleinen Despoot streelde, gaf alstoen aanleiding tot het ontslag der *Engelsche* en eenige andere vreemdelingen; welke gunst dan ook onzen reizigers in het eind te beurte viel. Daarentegen, wyl de Koning van *Frankryk*, *Paraguay* nog niet heeft erkend, houdt hy de *Franschen*, en onder dezen den vermaarden Bonpland, den reisgenoot van Humboldt, tot heden in bewaring; hoewel deze thans, na zyne trouwelooze gevangenneming en mishandeling, in zoo verre zyne vryheid geniet, dat hy, op een klein landgoed, zyn' eigen akker bebouwen, en met handenarbeid voor zyn, der wetenschappen zoo dierbaar, bestaan zorgen mag. Alle aanzoeken, ten behoeve van dezen natuurkundige gedaan, zyn tot dusverre vruchteloos geweest: hoe meer gewigts men aan diens persoon hecht, des te hardnekkiger was de weigering van den Dictator, ten einde in het aanschyn van *Europa* met zyne magt en onafhankelykheid te praien.

Dr. Francia is de zoon van een' geboren *Franschman* (waarop hy trotsch is) en eene *Kreoolsche*. Hy studeerde tot Advocaat, en verhief zich, door zyne schranderheid en bekwame pen, weldra boven alle zyne landgenooten. Toen de *Zuid-Amerikaansche* provincien, en ook *Paraguay*, het juk des moederlands afwierpen, trad hy eerst als Geheimschryver der nieuwe republiekeinsche Regering van *Paraguay* op, en droeg, in dezen ondergeschikten post, alreeds het zyne krachtdadig by, dat deze provincie zich van de overige afscheidde, en alle met de wapenen haro onafhankelykheid, gelyk vroeger tegen de *Spanjaarden*, zoo ook nu tegen *Buenos Ayres*, handhaafde. Zyne eerzucht streefde naar de opperheerschappy, en zyne meerderheid in verstand, zyn vast karakter boezemden zynen minder begaafde landslieden zulk een ontzag in, dat hy, met geringe moeite, binnen korten tyd, tot eene magt geraakte, die zelfs in *Azië* niet tirannieker zyn kan. Napoleon was zyn Model. In 1813 wierp hy het oude Bestuur omverre, en deed het door eene nieuwe Consul regering vervangen. Als Eerste Consul deed hy, in 1814, zyne Collega's afdanken, en zich als onbepaald Dictator, voor drie jaren, verkiezen. Deze ten einde zynde, had hy, door geweld en list, zyne heerschappy alreeds dermate gevestigd, dat hem niemand tegenstand durfde bieden, toen hy zich tot levenslangen Dictator liet verheffen. Sinds dien tyd, nu, is hy de alvermogende beheerscher zyns vaderlands, dat zoo groot is als *Frankryk*, maar slechts ongeveer 200,000 zielen telt. Hy heeft zyn gebied van binnen, zoo wel als naar buiten, door zeer krachtige maatregelen bevestigd, die, wel is waar, niet zelden allerwreedaardigst waren, maar tevens getuigenis droegen van veel schranderheid en moed. Naardien hy van inwendigen partygang niets te duchten heeft, zoo lang zich deze door vreemde hulp niet kan versterken, heeft hy zyn land geheel afgesloten van alle gemeenschap van buiten, en is in deze Vastelands afzondering gelukkiger geweest dan Napoleon. De natuur zelve kwam hem daarin te hulp, daar de vruchtbare bodem des lands deszelfs bewoneren alles verschaft, wat zy behoeven, en hun alle vreemde voortbrengselen en handel schier ontbeerlyk maakt; terwyl deszelfs aardrykskundige ligging bovendien derwyze gesteld is, dat het, zonder groote inspanning, van alle zyden kan worden afgesloten. Ten Westen en Zuiden wordt het door de *Parana* begrensd, die, met sterke wachtposten bezet, aan elk den uit en ingang belet. Ter andere zyde wordt het beveiligd door den grooten stroom *Paraguay*, en aan genen kant door onmetelyke wildernissen vol barbaarsche stammen *Indianen*, die geenen vlugteling doorlaten. Op deze wyze kon Dr. Francia eene algeheele afsluiting van *Paraguay* bewerkstelligen. Ook heeft hy alle aanvallen van buiten gelukkig afgeslagen. De *Indianen* in het Westen heeft hy door zeer gepaste en krachtige maatregelen bestendig in toom gehouden; van het Zuiden heeft *Buenos Ayres*, na de ééns mislukte proef, het niet weder gewaagd, *Paraguay* aan te tasten; en de woeste benden, die, aan de westelyke grenzen, in het bekende oostelyke *Banda* schrik en verderf verspreidden, hebben zich, zonder *Paraguay* te benadeelen, altyd zelve vernield. Haar eerste aanvoerder, Artigas, moest, als vlugteling, by Dr. Francia eene schuilplaats zoeken, en zyn opvolger, Romirez, eene vyandige houding aannemende, vond weldra zynen dood. Aldus naar buiten beveiligd, heeft Francia ook van binnen zyne heerschappy op het zekerst bevestigd. Even als Napoleon, heeft hy van den eenen kant de *Royalisten*, de oude *Spanjaarden*,—van den anderen de Republickeinen, de *Kreolen*, ten onder gebragt, hunne opperhoofden ter dood veroordeeld, en het vermogen der ryksten verbeurdverklaard. Met den Bisschop des lands en de Geestelykheid heeft hy evenens omgesprongen, als Napoleon met *Rome*. De plaats van alle de oude ambtenaren wordt door hemzelven en zyne medehelpers bezet, met welke, en met behulp zyner soldaten, hy zyn' wil en welbehagen onbegrensd uitoefent. Hoe barbaarsch hy, echter, met kerker, lyfstraffen, verbeurdverklaring en terdoodbrenging zy te werk gegaan, veel goeds heeft hy, van den anderen kant, aan land en volk bewezen; hebbende door zyne handelwyze omtrent de Geestelykheid het oude bygeloof krachtdadig gefnuikt, door nieuwaangelegde vestingen en krygskundige maatregelen de veiligheid van buiten verzekerd, door nieuwe reiswegen en andere inrigtingen het algemeene welzyn bevorderd, en, by de afsnyding van alle gemeenschap met andere volken, door het verdubbelen der inlandsche nyverheid het volk werkzamer en het land ryker gemaakt.

Verslag van het wedervaren eens schips, bestemd, om, in den grooten waterval der Niagara, ten schouwspel te verstrekken.

Op Zaturdag, den 8sten September ll., ten drie ure in den namiddag, werd de groote en sterkgebouwde schoener, *Michigan*, van 136 tonnen, te *Buffalo* aan den stroom en den val der *Niagara* prys gegeven. Een aantal gegoede bewoners der beide oevers van dezelve hadden zich vereenigd tot aankoop van dit schip, om het (waarlyk zeldzaam en grillig) genoegen te smaken, van zich en hunnen vrienden een schouwspel te verschaffen, welks luister en grootheid bezwaarlyk door eenige verbinding van kunst en natuur in eenig ander werelddeel zou kunnen worden geëvenaard. Alle de vensters en andere openingen van de *Michigan* werden zorgvuldig gesloten tegen het indringen des waters. Men was van gevoelen, dat, wanneer het schip behouden door den maalstroom geraakte, en onbeschadigd het begin van den val by het zoogenaamde *hoefyzer* bereikte, hy den loodregten sprong van 160 voet, zonder te verbryzelen, zou kunnen wederstaan, daar de kom, in welke het dan nederstortte, 5 à 600 voet diepte heeft, en deszelfs vlottende kracht het genoeg zou opheffen, om niet op de rotsen in dien afgrond te verpletteren. Door booten werd het schip op sleeptouw genomen, en naby den eersten maalstroom gebragt, om hetzelve de geschikste rigting te geven. Op het verdek werden onderscheidene sterkgespierde dieren, als twee beeren, een buffel, een hond, een paar katten, enz. geplaatst. De herbergen in de nabyheid van den waterval waren zoo vol gepropt, dat schier overal een duim gronds, om zoo te spreken, eene bekwame slaapplaats werd geacht. Ongeveer ten twee ure vernam men het geroep: "Het komt! het komt!" en, na verloop van nog een half uur, bereikte het schip inderdaad de eerste draaikolk. Het helde zeer sterk, viel op zyde, en verloor mast en stengen, waarna het zich weer oprigtte. Door het verlies van den mast bekwam het van nieuws zyn evenwigt, en werd zywaarts af naar den tweeden maalstroom heengedreven, waar het stootte en eene minuut lang vastzat; terwyl het scheen, als of de elementen hunne laatste en geweldigste krachten inspanden, om het over denzelven heen te voeren. Het lag nu geheel op zyde, werd met water gevuld, rigtte zich evenwel weder op, en dreef verder.— De beeren verlieten thans het schip, en zwommen naar den oever, waar men hen opving, naar de herberg bragt, en voor vyf dollars het stuk verkocht. Ook de buffel sprong in den stroom; maar, zich naar den waterval wendende, werd hy door denzelven in den afgrond geslingerd, en door een op zynen rug nederstortend stuk houts gedood. Wat van de overige dieren geworden zy, is niet bekend. Na dat het schip de tweede draaikolk was doorgekomen, werd het geheel van achteren naar voren omgeworpen, in welken toestand het met den waterval nederstortte, ongeveer op de helft van zyne vaart de kiel verbryzeld werd, en binnen weinige sekonden geheel verpletterd was. Men berekent, dat om en by de 50,000 aanschouwers by dit ontzettend tooneel tegenwoordig waren.

Groot Hofsouper te Petersburg.

Kapitein Jones werd, gedurende zyn verblyf te Petersburg, op een Hofbal en souper genoodigd, waarby de Keizerin Weduwe van Alexander voorzat, en elk harer gasten, de tafel rondgaande, op het minzaamst toesprak. Na dat men omtrent 40 minuten getafeld had, verwyderde zy zich. Maar nu begon ook (dus verhaalt de Engelschman) de zeldzaamste, onverwachtste en tevens kluchtigste vertooning. Alles greep, namelyk, naar de vreemde geregten, welke de tafel opleverde. Generaals, Graven en andere Heeren, styf van goud, pakten alles, zonder onderscheid, in hunne zakken. Zy heyverden zich, de bedienden hierin voor te gaan, welke hun weinig ontzag betoonden, en gezind schenen, hun den buit te betwisten. Binnen vyf minuten was de gansche tafel opgeruimd; zelfs de lichten waren weg. De gasten hadden mede hun best gedaan. In stede van den verblindenden luister van daar even, bevond men zich in eene duisternis, waarby men ter naauwernood iets konde onderscheiden. Landswyze, landseere! In Rusland is het gebruikelyk, dat alles, wat by een Keizerlyk gastmaal op tafel komt, den gasten in het algemeen toebehoort. Elk verlangt iets, tot aandenken aan zulk eenen dag, te bezitten; elk wordt te zynent aangespoord, om toch eene gedachtenis daarvan mede te brengen; en, hetgene ten hoogste onvoegelyk, inhalig, onbeschaamd *schynt*, blykt, by naderen toets, uit byzondere toegenegendheid voor den Keizer en diens Huis te zyn voortgesproten. By dit souper zag men, in het midden van den winter, de uitgelezenste bloemen in potten, waarvan geene weder tot de Keizerlyke trekkassen terugkeerden, maar ook geene in die van anderen overgingen; want de begeerte, om slechts ééne *bloem* te bekomen, daar aan het bezit van den *pot* niet te denken viel, vernielde de schoonste planten met woeste hand.

Nieuw ontwerp van eenen weg onder de rivier de Mersey in Engeland.

De haven van Liverpool, aan de Mersey, drie mylen van den mond der rivier, ligt vlak voor Chestershire, waarvan dezelve door eene zeebreedte van ongeveer vyf vierden eener myl is afgescheiden. De belangryke en veelvuldige betrekkingen tusschen de Graafschappen van Lancaster en Chester; de moeijelykheden en gevaren van het oversteken eener rivier, welker onstuimige golven, door de zee teruggeworpen, by wylen de scheepvaart geheele dagen stremmen, hebben, vóór eenigen tyd, het ontwerp doen geboren worden van eenen weg, gelyk aan dien, welken men thans onder den Teems graaft. De Heer Brunel, die het laatstgenoemde werk bestuurt, acht ook deze reusachtige onderneming zeer uitvoerbaar, ja zelfs veel zekerder, zoo het waar zy, dat de Mersey over eenen rotsgrond loopt. De kosten van dit plan, als een der stoutste geacht, ooit in Groot Brittanje gevormd, worden door hem berekend op 150 à 200,000 p. sterl; terwyl de opbrengst, naar eene zeer gematigde berekening, zouden zyn 12 à 15,000 p. sterl.

Fox en Canning.

Ten jare 1806, toen Fox het Ministerie, aan welks hoofd hy stond, gevormd had, sprak hy in de maand Juny voor de laatste maal in het Parlement, en stierf in Augustus te *Cheswick*. Toen Canning ten jare 1827 aan het hoofd van het Ministerie geplaatst was, hield hy in Juny de laatste rede in het Huis der Gemeenten, en stierf in dezelfde maand en in hetzelfde vertrek, waarin Fox zyn leven besloot, en beiden waren 57 jaren oud.

Dr. Gimbernat's voorstel ter ondersteuning der Grieken.

Dr. Gimbernat, van *Geneve*, heeft, ten gunste van de noodlydende *Grieken*, voorgesteld, beendergelei, door scheikundige middelen, in *Zwitserland* te vervaardigen, hun deze bereiding te doen toekomen, en hen tevens met de wyze derzelve bekend te maken. Om de belangrykheid zyns voorstels te bewyzen, toont hy aan, dat te Geneve jaarlyks 1,980,765 kilogrammen vleesch worden verbruikt, welke 396,153 kilogrammen beenderen opleveren. In deze beenderen zyn 118,845 kilogrammen beendergelei aanwezig, die door zoutzuren daaruit te trekken zyn. Wanneer nu voor eenen mensch, tot zyn dagelyksch onderhoud, 30 grammen worden gerekend, zoo konden met deze gelei dagelyks 10,835 personen gespysd worden. En hy maakt zich sterk, te bewyzen, dat met de beenderen, welke dagelyks in de onderscheidene kantons van *Zwitserland*, worden weggeworpen, gemakkelyk 50,000 menschen konden gevoed worden.

De stervende Kardinaal.

Een Kardinaal, Jezuit in 't harte,
Lag in de folterendste smarte,
Reeds klopt de Dood aan zyne deur.
" Ach!" zegt hy tot die hem omringen,
" Voorwaar, 'k lyd Helsche foleringen !"
Deelnemend vraagt hem de Aarts: " Hoe! *nu reeds*, Monseigneur ?"

GOUVERNEMENT GENERAAL.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur Generaal over de gezamenlyke Nederlandsche West-Indische Kolonien, mitsgaders Opperbevelhebber over de Land en *Zeemagt* in dezelven, enz. enz. enz.

Paramaribo, Donderdag den 10den July 1828.

No. 66.

Gelezen eene missive van den Heer H. Schotborgh, jz. President van het Gemeente Bestuur te Curaçao, om daarby aangevoerde redenen, verzoekende eervol ontslag uit zyne opgemelde betrekking.

Gelet op de missive van Z. M. Kommissaris Generaal voor de W. I. Bezittingen van den 5den dezer No. 81.

Hebben goedgevonden en verstaan:

1. Aan den Heer H. Schotborgh jz. te verleenen gelyk hem verleend wordt by deze, eervol ontslag uit zyne betrekking als President van het Gemeente Bestuur te Curaçao.

2. Onder opvolgende approbatie des Konings, tot President van het Gemeente Bestuur te Curaçao te benoemen en aan te stellen, gelyk geschiedt by deze, den Heer Theodorus Jutting: blyvende dezelve, niettemin, provisioneel belast met de waarneming van het Præsidium van de Kamer van Koophandel.

Afschriften dezer te doen uitreiken aan den Heer H. Schotborgh, jz. voornoemd, om hem te strekken tot acte van eervol ontslag, als mede aan den Heer T. Jutting voormeld, tot acte van aanstelling.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,
By onstentenis van den Gouvernements Secretaris,
(w. g) G. S. DE VEER, 1. kommis.
Voor eensluidend afschrift,
(geteekend) G. S. DE VEER.

Geregistreerd ter Algemeene Secretary op Curaçao den 1sten Augustus 1828.
(geteekend) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd ten overstaan eener Commissie uit het Gemeente Bestuur binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 1sten Augustus 1828.
(get.) I. J. RAMMELMAN ELSEVIER, JR. Sec.
Voor kopy konform,
De Secretaris by het Gemeente Bestuur,
(get.) I. J. RAMMELMAN ELSEVIER, JR.

Curaçao den 15den Augustus 1828.

DE genen die verlangen mogen Wissels te bekomen welke wegens den dienst van den Vestingbouw alhier, door den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim dezer Kolonie op Zyne Excellentie den Minister voor de Marine en Kolonien zullen getrokken worden, gelieve daartoe inschryving te doen by besloten biljetten die uiterlyk op Maandag den 18den dezer des voormiddags te elf ure, ter Algemeene Secretary moeten worden ingeleverd, om door den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim voormeld, te worden geopend, zullende de Wissels tot de som van ƒ10,000 toe, aan de genen dewelke de voordeeligste inschryving hebben gedaan, worden toegewezen.

W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

HET Gemeente Bestuur dezes eilands, brengt by deze ter kennisse van alle belanghebbenden, dat de Raad van doleantie op Woensdag den 20sten dezer maand des morgens om 9 ure, binnen het huis der Gemeente zal vergaderen tot het aanhooren van die genen dewelke tegen de aan hun toegezondene rekeningen van Contributie tot instandhouding der Schuttery alhier, over het loopende jaar, eenige bezwaren mogten in te brengen hebben.

Op last van het Bestuur voormeld,
De Secretaris by hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

Den 6den July 1828.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 15den Augustus 1828.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 17 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

NOTIFICATIE.

WORDT mits deze ter kennisse van een ieder daarby belang hebbende gebragt, dat op den 19den Mei ll. een Brik, in eene zeer slechte toestand op de ree van het onderhoorig eiland Saba zonder ankers of touwen is aangekomen, aan boord hebbende drie man, één welker zich als schipper heeft aangegeven. Dit vaartuig op last van den Vice Commandeur in bezit genomen zynde, heeft de zich voorgevende schipper (met een der manschappen) de eerste gelegenheid te baat genomen 's nachts in een cano clandistinelyk het eiland te verlaten.

Dat dit vaartuig vervolgens naar dit eiland overgevoerd zynde, uit het eenigst aanboord gevonden document in verband gebragt met de getuigenis der overblyvende matroos, (zich noemende Julien Bincezé,) is gebleken, dat hetzelve op de ree van het eiland Danobon op de kust van Afrika met Colombiaansche zee papieren voorzien, waarby de brik genoemd werd de *Amarillo*, is genomen geworden door de Spaansche kaper *La Hermosa Dolorita* gekommandeerd door P. Blanco, hebbende by Bincezé overigens verklaard, dat vaartuig zich soms ook van de Fransche vlag bediende, by welke gelegenheid het de *Maria* genoemd werd.

Voorts, dat aan boord van gemelde brik is gevonden.
Een party Ryst in tiercen en vaten.
Eenige tonnetjes Boter, en
Een party hand en voet Boeyen

en dat, niemand de gemelde brik, binnen de door den Raad van Justitie dezes eilands geprifigeerde tyd gereklameerd hebbende, dezelve ingevolge besluit van welgem. Raad by Publieke Veiling is verkocht geworden, voor Rekening van wien het zoude mogen aangaan.

Wordende alle de genen welke eenig regt van eigendom op den gem. bodem, of de aanboord geweest zynde goederen hebben of sustineren te hebben, verzocht en aangemaand hunne reklamen met behoorlyke bewyzen gestaafd, binnen den tyd van een Jaar en zes Weken na heden, ter Secretary alhier inteleveren, op pœne van zich vervallen te zien verklaren van alle regt van aanspraak op het netto provinue van dikwerf gem. brik en goederen, waarover als dan zal worden gedesponeerd zoo als bevonden zal worden te behooren.

De Commandeur der eilanden St. Eustatius en Saba, het Regt der Hooge overheid waarnemende,
(get.) VAN RADERS.

St. Eustatius den 21sten Juny 1828.

Lyst der aangebragte en onafgehaalde brieven.

J. P. Brandao	Carlos Hepotito Pierret
Maria Helena Lopez	Maria Barbera Betanco

Curaçao den 15den Augustus 1828.
A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

DE ondergeteekende zich beladen vindende met een aantal Eigendommen, en begerig zynde, zoo mogelyk op eene voordeelige wyze daarvan te ontdoen, adverteert en offereert mits deze uit de hand te verkoopen, op zoodanige condition als de applicanten by hem zullen kunnen vernemen, de navolgende Vaste Effecten, te weten :

Een Huis gelegen in de Heere Straat en Waterkant, No. 4, Wyk 1.
Een do. „ „ „ „ „ „ 37, „ do
Een do. „ „ „ „ „ „ 43, „ do
Een do. „ „ „ Keuken Straat, „ 53, „ do
Een do. „ „ „ Breede Straat, „ 115, „ 2
Een do. „ „ „ „ „ „ 113, „ do
Een do. „ „ „ „ „ „ 73, „ do

Eene Plantagie gelegen in de O. D. 3de Distrikt, genaamd Rykenberg, (alias Siriwet).

Eene Plantagie gelegen in de M.D. 2de Distrikt, genaamd Wel te Vrede, (alias Klein Piscadera).

Verders maakt hy bekend dat indien hy in het verkoop uit de hand van bovengemelde Effecten, vóór den 15den September aanstaande, niet mogte slagen, hy dezelve als dan by Publieke Opveiling zal doen verkoopen; en zal by het Huis in de Heere Straat, Wyk 1, No. 4, hetwelk zich uitstrekt tot aan de Waterkant, des verkiezende ter geryf van opdoende koopers in twee gedeelten kunnen verkoopen.

JEOSUAH DE SOLA

AVISO.

EL abaxo firmado SAMUEL LYON del Comercio, de esta Isla de Curaçao, quien en fecha 13 de Abril del año 1826, otorgó su poder amplio y general a su hermano PHELIPPE LYON en Puerto Cabello, previene y advierte al publico y mayormente a todos aquellos que tienen Cuentas pendientes con el, que no solamente retiró aquel poder en varias ocasiones, pero por carta en fecha 20 de Febrero 1828, le hize manifestar al dicho su apoderado en Londres, la plena anulacion y revocacion del dicho poder, y que por lo consiguiente todos pagamientos ó lequidaciones de Cuentas hechas con el dicho Phelippe Lyon, en virtud de aquel poder desde la fecha ariba mencionado de su formal revocacion, seran considerados y tenidos como nulo y de ningun valor ni efecto.

SAMUEL LYON.

Curaçao fecha 1° de Agosto 1828.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—AUGUSTUS.

9. golet Mary, Sicard, St. Eustatius
—— Dolorita, Barras, Rio de la Hacha
11. —— La Rosa de Garico, Gaerste, St. Domingo
brik Anibal, Ellis, Jamaica
12. golet La Prueba, Piñero, St. Domingo
—— Amable Maria, Sillé, Barcelona
15. —— Josepha, Stam, Cuba
—— Iliët, Jones, Aruba
—— Sirena, Franson, Porto Rico

UITGEKLAARD—AUGUSTUS.

9. golet Generaal van den Bosch, La Roche,
11. bark Trenidad, Gonsales,
golet Favorite, Danies,
12. —— Carolina, De Haseth,
—— Abeona, Van Grieken,
13. —— Anna Catharina, Brunow,
15. —— Dos Amigos, Martien,
—— Teresa, Danies,
brik Napoleon, Budd,
golet Irene, Hanzen,

Een Deensch vaartuig hetwelk gisteren middag van Porto Rico is aangekomen, is te St. Thomas aangeweest en heeft brieven van deze laatste plaats alhier aangebragt. Uit een derzelven gedagteekend den 4den dezer, wordt gemeld, dat naar luid van berigten uit Europa, er zeer vele waarschynelykheid bestaat, dat Engeland en Frankryk den oorlog tegen Rusland zullen verklaren. Het is mogelyk dat zulks een wensch is; maar naar de redeneringen der Engelsche Courantiers en de discussien in het Huis der Gemeente in Engeland te beoordeelen, mogt zulks waarschynelyk zyn.

De berigten uit Columbia zyn steeds zoo als wy reeds herhaalde malen gemeld hebben, namelyk onrustig. Er is niets by te voegen dan dat President Bolivar, in het Departement Maturin ook als Dictator is verklaard en erkend geworden; en uit vreeze van opstand of weigering heeft men aan de poorten van de kerken waar de gemeenten vergaderd waren, om den eed van getrouwheid aan den Dictator af te leggen, militaire detachementen doen optrekken.

FROM AMERICAN PAPERS.

NEW YORK, JULY 2.

Savannah, June 26.

From Key West.—The schooner Gen. Geddes arrived yesterday from Key West, having left that place eight days since. A gentleman, a passenger, who was in Havana about ten days previous, informs us, that the desease called the *Dengue*, was still prevalent, though it seldom proved fatal.—Com. Laborde was in Havana, fitting out his large vessels, said to be for an expedition to Vera Cruz, while the smaller vessels were occasionally cruizing. There were no Mexican vessels of war at Key West. The Herman was at the Tortugas, refitting, having been ashore. Her valuable prize, the Panchita, with her cargo, worth 40,000 dollars, sent to Key West and seized by the Collector, had been libelled. The H. had taken nothing of consequence since the Panchita. Our informant was at Vera Cruz a few months where he saw Com. Porter, who was unable to fit out the vessels under his command, the government not having the means to furnish for that purpose. An union with the Colombian naval force was talked of, but it was rather an uncertain event.

JULY 4.

Commerce of the United States.—On Saturday we gave a brief view of the Commerce and Navigation of the United States, from which it appeared that the total value of imports for the year ending the 30th September last was 79,484,068 dollars, and that of the exports during the same time, 82,324,827 dollars. Of these imports, 13,370,554 dollars, were in the ports of Massachusetts, from which 10,424,383 dollars, were exported, of which 3,820,340 dollars was domestic produce; 38,719,644 dollars were imported into New York and 23,834,137 dollars exported from the same, 13,920,627 dollars of which were domestic produce; 11,212,935 dollars were imported into Pennsylvania and 7,575,833 dollars exported from the same, of which 3,391,286 dollars was domestic produce: into Maryland, 4,405,708 dollars were imported and 4,516,406 dollars exported, of which 3,457,691 dollars were domestic produce: into Virginia 431,765 dollars were imported, and 4,657,938 dollars exported therefrom, of which 4,645,737 dollars were domestic produce: into South Carolina 1,434,106 dollars were imported, and 8,322,561 dollars exported therefrom,—of which 8,189,436 dollars was domestic produce; Georgia imported only 312,609 dollars, and exported 4,261,555 dollars,—only 691 dollars of which was foreign produce: Louisiana imported 4,531,645 dollars, and exported 11,728,898 dollars—10,602,802 dollars of which was domestic produce.—*Balt. Pat.*

The production of the *Navy Estimates* in the British House of Commons caused very earnest discussion on the 16th and 17th May. A few passages of the debates are interesting for Americans.

"Sir George Cockburn.—He would now reply to the questions of his gallant friend (Sir J. Yorke.) His gallant friend had, in the first instance, objected to the experimental squadron, and spoken of it as a failure. It was most true that the Admiralty had done all in their power to improve the modeling and building of the ships in the navy. It was found that ships built upon the old plan were bad sailers when compared with other nations and other ships. It was accordingly determined to build new ones; and certain individuals were empowered to build ships upon their respective plans, in order to try which would prove the most beneficial. Hitherto the sloops were never as good sailers, in proportion, as the frigates. But the sloops built upon the new plans had, upon trial, fairly beat the frigates. (Hear.) He was not prepared to say whose principle it was which proved to be the best; but all the newly-built vessels succeeded in different ways,—some in beating to the windward, others to the leeward: some succeeded best in bad weather, and some in good; and, on the whole, these sloops fairly beat the frigates in sailing. These vessels have been sent out to different stations since, and they have proved to be the best on them."

"Sir J. Graham.—The argument which the honorable member for Montrose had founded upon the force of 1-17, did not appear to him to be at all satisfactory.—It was a matter of notoriety, that Russia had put forth a declaration of war against the Turkey; it was a matter of notoriety that the Russian army was in motion, and that nothing could satisfy Russia but the opening of the Bosphorus and the restoration of the trade of the Black Sea. He hoped that Ministers would be able to preserve peace; but if they honestly and sincerely desired that they should, the house must not deprive their right arm—the navy of England—of its strength, and cripple their most powerful engine, by an ill-timed reduction. (Cheers.) It would be bad policy to make a small saving at so great an expense as acknowledging to all Europe that they were unable to keep up the strength and glory of their establishment; but it would be a wise policy to forego the advantage of a small reduction for the great gain that might result from convincing foreign powers that the navy of England was as powerful as ever, and the people of England as rich as ever in resources when it was necessary to call them forth.—(Cheers.)

"Sir Joseph Yorke said, that we had enough vessels to oppose the gigantic ships of other nations. We had 24 first-rates, and 21 second-rates, and 65 third-rates, making in all 110 line of battle ships.

"Sir H. Parnell considered that, comparing our navy at present and in former times, when the European powers were stronger, 120 ships were too many. The condition of America was, indeed, different, but this instance was not a sufficient justification.

"Sir George Cockburn said, that the hon. chairman of the finance committee must know that we had not 120 ships ready for sea. With respect to the vote before the committee, it had been the rule to keep three years' consumption of timber, and we had now only two years. It was well known, at the same time, that very great exertions were made in the arsenals of France to build ships, and all of the new ships were upon a large scale.

"Sir H. Parnell explained.—He had adopted the number from the statement of the hon. and gallant admiral, (Sir J. Yorke.)

"Sir Joseph Yorke remarked, that the argument seemed to be this, that if America built twelve ships of gigantic dimensions, *ergo*, in order to meet those twelve ships, we should build all ours of the same proportions.

"Mr. Hume observed, that the Americans had 8 ships built and 5 building, and this was the ground of this great expense."

JULY 8.

The condition in which the nations of Europe stand in relation to each other at the present time, may be a subject of interesting speculation, especially to him who is disposed to pry into futurity. The real power of Europe is in but few hands.—Russia, Austria, France, and Prussia, as long as they hold on to the Holly Alliance, can command the Continent, and Great Britain possess the supreme controul upon the water. The smaller powers are Sweden, Denmark, Holland, Spain, Portugal, the Swiss Republics, Savoy, Piedmont, Naples, and the Italian States. These nations are weak, and are so distributed, that they are in a great measure unable to help each other, in case of necessity, and at the same time are exposed to be subdued, and annexed to the more powerful states, whenever the latter may choose to dispose of them. So completely predominant are the ruling powers, that is the members of the Holy Alliance, that we scarcely hear the others named, except when some trading vessel arrrives from a port from one of them. Should Russia, Austria and Prussia, think it expedient to overrun Sweden, Denmark, and Holland, on the one side, or Turkey, Naples, the rest of Italy, and Switzerland on the other, the task would be an easy one, and they might portion their weaker neighbours among themselves with as much ease, and probably more, than they formerly divided Poland. Russia has extended her conquests far to the eastward. What shall prevent her, at some future day, from turning her course in an opposite direction, and taking possession of the countries bordering upon the Baltic, and commanding the passage into the northern sea? Austria was for a long period the deadly foe of the Swiss Republics, and she has for many years cast a wistful eye upon the coast of Italy, and the Gulph of Venice.—By obtaining the command of the Adriatic Sea, and the neighbouring regions of Naples and Italy, she would at once become a maritime nation, and in process of time might prove to be strong upon the ocean, as well as powerful upon the land. France has always kept her eye upon Spain, and maintained an important influence in all her concerns: and she might be equally influential in Portugal, if the connection between that nation and Great Britain should be dissolved—an event, apparently, not very improbable. Prussia lies in the immediate neighbourhood of Holland, and with a little friendly assistance from Austria and Russia, might easily seize upon the Netherlands, and annex them to her own dominions, and in that way make herself also a maritime power. If to these we add, the conquest of Turkey by the Russians, and the removal of all the obstructions from the Black Sea to the Mediterranean, we should complete a new geographical division of Europe, and divide the whole of the territory of that quarter of the globe under four gigantic sovereignties, uncontrolled and uncontrollable by any other earthly power, so long as they should keep up their union, and abide by the principles of their Holy Confederation.

This is certainly fanciful, and perhaps extravagant. We are not stating what is probable, but what is possible. Formerly, before the political systems of Europe were changed, and it was essential to the safety of the larger powers to uphold the smaller, the ideas we have suggested would have been wild and impracticable. But it is a subject of serious consideration, that such a distribution of the small nations might be made, if the large ones should deem it expedient. The large states are now bound together by a League, from which the small are fully excluded. Who can foretel what may hereafter take place under such a combination?

We have received files of Mexican papers of a late date. No events of importance are mentioned in them. The writers of the two great parties the *Yorkists* and the Scotce-masons, rail at each other in violent terms. The latter are accused of meditating a new revolution, and the former proclaim that if the effusion of *blood* be desired, there shall be enough to satisfy the most sanguinary. Some individuals had been imprisoned for entering into a conspiracy to drive at once all the Spaniards out of the Republic. The friends of Gen. Bravo were not silent; but continued to assert his innocence of treason. Sr. Dominguez has been appointed envoy to Great Britain, and Sr. Camacho succeeds him in the Congress of Tacubaya! Caneda is the new Secretary of State for Foreign Affairs.—*National Gaz.*

Remedies for Indigestion.—On indigestion, two of the prominent features are flatulence and acidity; and the remedies for these states are clearly indicated. They are the alkalies and magnesia; and the advantages which the latter, in the general way possesses over the former, is this: that as containing an alkaline principle, the stomach acidity is neutralized by its administration; and a purgative suit being formed, in some measure, by the combination, the double purpose is thus effected of a corrective and an aperient. A tea spoon-full or two of magnesia, thrown in a glass of water, and taken before going to rest, will often anticipate as it were the acid formation in the stomach, which would be otherwise consequent upon a little irregularity of eating or drinking; and will destine the individual to a good, who would pass a restless uncomfortable night. When a more positive purgative is required, it will be right to combine the sulphate of magnesia (epsom salts) with the carbonate (common magnesia.) Two large tea-spoonfuls of the former, with one of the latter, will constitute a good aperient; and, for a gouty invalid, one tea-spoonful of the fluid carbonate of ammonia (sal volatile) will be found useful; or, if the habit be cold, two or three spoonfuls of tincture of rhabarb may be advantageously mixed with the salts and magnesia.—*Unwins on Indigestion.*